

POLITIJURISTENE

12 MAI 2009

Justis- og politidepartementet,
Sivilavdelingen,
Postboks 8005 Dep.,
0030 Oslo

12 MAI 2009	
SAKSBEH. 200807748	
AVD/KONT/BEH: SIA/ IHLF	
DOK.NR. 20	ARKIVKODE: 513.1

HØRING - FORSLAG TIL ENDRINGER I FORSKRIFT OM POSTFORKYNNING - PRØVEPROSJEKT OM POSTFORKYNNING AV FORLIKSKLAGER MED PÅLEGG OM TILSVAR

Høringssvar fra Politijuristene

1. Innledning

Politijuristene forstår det slik at forslaget til endring i Forskrift om postforkynning er begrenset til å gjelde utsendelse av forkynning av forliksklage med pålegg av tilsvarende, ikke øvrige dokumenter/korrespondanse i saken.

Politijuristene er enig i de problemstillinger og utfordringer som er angitt i pkt. 2.2 i høringsforslaget og har følgende kommentarer:

2. Forkynningstidspunktet

Det er ikke angitt forslag til endringer i fastsettelse av forkynningstidspunkt ved postforkynning. I henhold til § 7 i forskriften skal forkynningstidspunktet fastsettes til 5 dager fra den dag brevet postlegges. Dette fremstår som svært kort tid ved direkte videresending til ny adresse. Forkynningstidspunktet fastsettes når dokumentet om forkynning av klagen produseres/bestilles av saksbehandler. Det skal lite forsinkelse til før det fastsatte forkynningstidspunktet er overskredet allerede ved videresendingen. Departementet bør vurdere å utvide antall dager for fastsettelse av forkynningstidspunktet.

Høringsforslaget gir lite opplysninger omkring de praktiske forhold her knyttet til tidsbruk og garantier for tidsrammer på de leverte tjenester både hos SI og i Posten.

Politijuristene har fått tilbakemelding om at det i dag tar lang tid før feiladressert post kommer i retur fra Posten. I svært mange tilfeller mottas fraværdom i retur før retur av pålegg om tilsvarende mottas.

Hvordan kan Posten og SI sikre at nødvendig informasjon gjøres tilgjengelig for saksbehandler tidsnok til å hindre at det blir avsagt fraværdom?

Etter den nye tvisteloven kan klagemotpart ikke kreve oppfriskning av fraværdom i forliksrådet, men er henvist til å bringe saken inn for tingretten med større kostnader. Politijuristene mener det er viktig at rettsikkerheten ivaretas slik at avgjørelser ikke blir avsagt på feil grunnlag med påfølgende merkostnader og påkjenninger for parten.

3. Ny adresse i utlandet – utenlandsforkynning

POLITIJURIS§TENE

Politijuristene mener videre at det må sikres at forkynning av forliksklage med pålegg om tilsvar *ikke* videresendes dersom den nye adressen er i utlandet. I disse tilfellene må dokumentene umiddelbart returneres avsender. Forkynning av dokumenter i utlandet skjer etter spesielle regler. Saksbehandler må påse at dette regelverket blir fulgt slik at forkynningen kan anses for lovlig. Dette er ikke noe som kan ivaretas av posten eller SI.

4. Manuell utsending av pålegg om tilsvar / identifisering av dokument

I mange situasjoner vil det være aktuelt for saksbehandler å velge å forkynne forliksklagen med pålegg om tilsvar manuelt i stedet for ved masseproduksjon. Politijuristene mener det må sikres at saksbehandlingssystemet SIAN ivaretar eksisterende funksjon om saksbehandlers valg mellom masseproduksjon eller manuell utsending av pålegg om tilsvar. Dersom prøveprosjektet om Implementering av EA iverksettes, må dette også fungere ved manuell utsending av pålegg om tilsvar.

Det er opplyst i høringsnotatet at tilknytning til tjenesten forutsetter spesialproduksjon av konvolutt og at postforsendelsene merkes "EA" og innehar en strekkode. Politijuristene har ikke tilstrekkelig informasjon om hvordan slik identifisering av det enkelte dokument er tenkt produsert i SIAN til å kunne ta stilling til om det eventuelt kan oppstå problemer av teknisk art i forhold til konvolutter ved manuell produksjon av pålegg om tilsvar.

5. Forliksrådets stedlige kompetanse – vernetingsreglene, jf Tvl. §§ 4-4 og 4-5

Hvilket forliksråd som har stedlig kompetanse til å behandle saken reguleres av vernetingsbestemmelsene i Tvistelovens kap 4. Den generelle hovedregel er at en sak kan reises ved saksøktes alminnelige verneting. En fysisk person har sitt alminnelige verneting der han har bopel. Virksomheter registrert i Foretaksregisteret har sitt alminnelige verneting på det sted virksomhetens hovedkontor ifølge registreringen ligger. Ved vurderingen av hvilket forliksråd som skal behandle saken, er det av betydning å vite når vedkommende faktisk flyttet.

Det fremgår av Domstoloven § 34 at når en sak lovlig er brakt inn for en domstol, vedblir domstolen å være domsmyndighet i saken, selv om det senere skulle inntre slik forandring at retten ikke da kunne tatt saken til behandling. Bestemmelsen gjelder både domstolens stedlige og saklige domsmyndighet. Dette innebærer at dersom forliksrådet var stedlig kompetent (dvs. rett verneting) da saken ble brakt inn, vil den fortsatt være stedlig kompetent selv om klagemotparten flytter etterpå eller skifter forretningssted. Det avgjørende for vurderingen av verneting er hvor vedkommende faktisk bor når forliksklagen blir "brakt inn" for forliksrådet. Uttrykket "brakt inn" er ikke nærmere definert i bestemmelsen. Politijuristene mener det er naturlig å legge til grunn den dato forliksklagen er dokumentert postlagt som det praktiske skjæringspunkt for når forliksklagen må anses som sendt inn.

Det forliksrådet som først mottok klagen og var stedlig kompetent på det tidspunkt, skal behandle saken ferdig. Forliksklagen skal med andre ord ikke "flytte" etter personen. For saksbehandler er det derfor av stor viktighet å få opplysninger om når vedkommende faktisk har flyttet. Henvisning til annet forliksråd med hjemmel i Tvl § 4-7, første ledd

POLITIJURISTENE

gjelder kun i de tilfeller der det forliksråd som mottar klagen ikke har stedlig kompetanse på det tidspunkt saken ble brakt inn.

Politijuristene stiller videre spørsmål til hvordan Posten på en tilfredsstillende måte kan sørge for at denne type opplysninger kommer til saksbehandlers kunnskap? Hvilket register skal man i prinsippet forholde seg til? Folkeregisteret som det offentlige organ som i utgangspunktet til enhver tid skal inneholde korrekte navne- og adressekombinasjoner? Eller et privat register i Postens regi?

Politijuristene vil videre bemerke at det er klager som har ansvar for å fremskaffe korrekt adresse til bruk for forliksrådet, jf. DI § 163a tredje ledd, jf. Ot. pr nr 62 (1984-1985) s 11 til endringslov nr 56/1985. Politijuristene ser i praksis at klager i mange tilfeller ønsker at oppgitt adresse skal benyttes til forkynning fordi de har vært i kontakt med klagemotpart i den utenrettslige inndrivingsfasen og sitter med konkret kunnskap om bopel - til tross for at denne adressen ikke er i samsvar med opplysningene i folkeregisteret eller Postens register. Det er dessverre slik at landets borgere ikke alltid er pliktoppfyllende og melder flytting i henhold til regelverk.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser

6.1 SI's rolle og kapasitet

Det opplyses i høringsforslaget at implementering av EA vil nødvendiggjøre ca 30-35 dagsverk ved SI. Det er ikke gitt nærmere redegjørelse for hvordan dette behovet fremkommer. Det fremgår heller ikke hvordan bestilling og betaling av EA-tjenesten er tenkt gjennomført.

Politijuristene mener der er viktig å sikre at informasjonsflyten mellom SI og de ulike forliksråd og saksbehandlere ikke blir en flaskehals i saksbehandlingen med fare for rettsikkerheten, jfr. pkt. 2.

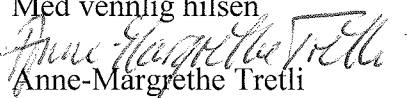
6.2 Postens rolle

Politijuristene stiller seg undrende til at det er Postens endringer i sine tilbud og tjenester som krever at lovverket må endres. Ved automatisk videresending fremstår det som Posten tillegges en rolle i forliksrådets saksbehandling, noe Politijuristene ikke kan se det vil være hjemmel for i Tvisteloven eller Domstoloven.

7. Konklusjon

Politijuristene stiller seg tvilende til at forslaget til endringer i postforkynningsforskriften i tilstrekkelig grad vil ivareta rettsikkerheten til partene eller på andre måter vil medføre forbedringer for partene, forliksrådet og namsfogden.

Med vennlig hilsen

Anne-Margrethe Tretli
Styremedlem Politijuristene